

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1670/2025
29.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић, Јасмине Симовић, Радославе Мађаров и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа привремени заступник Јелена Марић адвокат из ..., против туженог „Interqo Group“ д.о.о. Лесковац, кога заступа Звонимир Станковић адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Лесковцу Гж 2/25 од 06.02.2025. године, на седници одржаној 29.05.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Лесковцу Гж 2/25 од 06.02.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Лесковцу Гж 2/25 од 06.02.2025. године.

Образложење

Пресудом на основу одрицања Основног суда у Лесковцу П 929/23 од 19.08.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца за исплату 50.000,00 динара са законском затезном каматом од 01.12.2022. године до исплате на име зараде за месец новембар 2022. године и 18.182,00 динара са законском затезном каматом од 29.01.2023. године до исплате на име накнаде штете за неискоришћени годишњи одмор. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом на име трошкова парничног поступка исплати 13.500,00 динара.

Решењем Вишег суда у Лесковцу Гж 2/25 од 06.02.2025. године преиначено је решење о трошковима парничног поступка садржано у ставу другом изреке првостепене пресуде и одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка и одбијен је захтев пуномоћника тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажног решења о трошковима поступка донетог у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужиоца, у смислу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку. Наиме,

одлука да свака странка сноси своје трошкове поступка, донета је применом одредаба члана 153. и 154. ЗПП и не изискује потребу да се примени институт уједначавања судске праксе по питању трошкова поступка о којима суд одлучује у свакој конкретној парници, сходно стављеним предлозима и утврђеним чињеницама.

Имајући у виду наведено, одлучено је као у ставу првом изреке решења.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП, прописано је да странке могу да изјаве ревизију против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, док је ставом 2. истог члана Закона, прописано да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде.

Одредбом члана 28. став 1. ЗПП је прописано да се, ако је, између осталог, за утврђивање права на изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима само вредност главног захтева, док се према члану 2. истог члана не узимају у обзир, између осталог, трошкови поступка ако не чине главни захтев.

Имајући у виду да се ревизијом напада решење о трошковима поступка, које не представља решење против кога се ревизија може изјавити у смислу члана 420. ЗПП, ревизија тужиоца није дозвољена.

У овој врсти спора не примењује се одредба члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП у вези члана 420. став 6. ЗПП о дозвољености ревизије, у ситуацији када је другостепени суд преиначио првостепену одлуку и одлучио о захтевима странака.

На основу члана 413. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

**За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**